

Nie ufaj mi – Igor Herbut

Rozszyfruj mnie, zdemaskuj blef
Nie dowierzając unieś swą brew
Podejdz i sprawdź, co w rękach mam
Zburz jednym ruchem jak domek z kart
Starasz się zasnąć,
zanim zrobi się znów jasno
Wciąż wierzysz, że przejrzałaś mnie
a patrząc z bliska widzisz najmniej

Życie jest małą ściemniarą,
wróblką, wygą i cwaniarą
Płacze nam nogi i mówi idź!
Nie wierz, nie ufaj mi!
Życie jest małą ściemniarą,
francą, wróblką, cwaniarą
Płacze nam nogi i mówi idź!
Wkręceni w zgubną nić,
w zgubną nić
Wkręceni w zgubną nić,
w zgubną nić, w zgubną nić

Padał deszcz, tak jak dziś,
miałaś uchylone drzwi
Stałem w nich, niczym pies,
w zębach niosąc bukiet ściem
Zatrzasnęłaś je na klucz,
wystawiłaś mnie na bruk
Choć rację masz, że nie znasz mnie,
jak mogłaś tak dać wkręcić się?

Życie jest małą ściemniarą,
wróblką, wygą, cwaniarą
Płacze nam nogi i mówi idź!
Nie wierz, nie ufaj mi!
Życie jest małą ściemniarą,
francą, wróblką, cwaniarą

Plącze nam nogi i mówi idź!
Wkręceni w zgubną nić!
Wkręceeni
Wkręceeni
Wkręceeni

Życie jest małą ściemniarą,
wróblką, wygą, cwaniarą
Plącze nam nogi i mówi idź!
Nie wierz, nie ufaj mi!
Życie jest małą ściemniarą,
francą, wróblką, cwaniarą
Plącze nam nogi i mówi idź!
Wkręceni w zgubną nić!

Słowa: Małgorzata Dacko, Igor Herbut

Muzyka: Ania Dąbrowska, Kuba Galiński, Igor Herbut, Olek Świerkot

Rok wydania: 2014